

Î N C H E I E R E

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Moscovscaia Elena și Moscovschii Serghei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 17 (în procedură de faliment) către Moscovscaia Elena, Moscovschii Serghei, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica”, privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, și cererea reconvențională a reclamantei Moscovscaia Elena către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 17 privind aplicarea termenului de prescripție și obligarea efectuării recalculului reieșind din termenul de prescripție,

împotriva deciziei din 07 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Moscovscaia Elena și menținută hotărârea din 22 iulie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, a fost respins recursul declarat de Moscovschii Valerii și menținută încheierea din 20 august 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, prin care s-a respins cererea acestuia de a fi atras în proces în calitate de intervenient accesoriu,

c o n s t a t ă:

La 27 martie 2015, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 17 (în procedură de faliment) s-a adresat în instanță cu cerere de chemare în judecată către Moscovscaia Elena, Moscovschii Serghei, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica”, solicitând încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii înaintate reclamantul a indicat că în baza contului personal deschis pe numele pârâților SA „Termocom” a livrat acestora energie termică, însă la 01 iulie 2014 datoria acestora pentru energie termică constituia suma de 12728,71 de lei.

Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 17 (în procedură de faliment) a solicitat încasarea în mod solidar de la Moscovschii Serghei și Moscovscaia Elena a datoriei în mărime de 12728,71 de lei pentru energia termică livrată și a cheltuielilor de judecată, inclusiv a taxei de stat în mărime de 372,15 lei.

La 06 august 2015, Moscovscaia Elena a solicitat aplicarea termenului de prescripție în privința pretențiilor înaintate de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 17 (în procedură de faliment).

La 20 august 2015, Moscovschii Valeriu a depus cerere pentru a fi antrenat în proces în calitate de intervenient accesoriu.

La 20 august 2015, Moscovscaia Elena a depus în instanță o cerere reconvențională împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 17 (în procedură de faliment) cu privire la aplicarea termenului de prescripție și obligarea recalculării datoriei reieșind din termenul de prescripție pentru perioada rece a anilor 2012/2013, 2013/2014 și 2014/2015. În motivarea cererii reconvenționale Moscovscaia Elena a indicat că urmează a fi admise doar pretențiile depuse în interiorul termenului de prescripție.

Prin încheierea din 20 august 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, s-a respins cererea cu privire la antrenarea în proces a lui Moscovschii Valeriu în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 22 iulie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 17 (în procedură de faliment) și s-a încasat în mod solidar din contul Elenei Moscovscaia și Serghei Moscovschii în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 17 (în procedură de faliment) suma de 12012,10 lei cu titlu de datorie restantă pentru energia termică prestată până la 01 februarie 2016 și suma de 372,20 de lei cu titlu de taxă de stat, iar în total suma de 12384,30 de lei, fiind respinsă ca neîntemeiată cererea reconvențională depusă de Moscovscaia Elena.

Prin decizia din 07 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Moscovscaia Elena și menținută hotărârea din 22 iulie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, a fost respins recursul declarat de Moscovschii Valerii și menținută încheierea din 20 august 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, prin care s-a respins cererea acestuia de a fi atras în proces în calitate de intervenient accesoriu.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că Moscovscaia Elena și Moscovschii Serghei, fiind locatari ai apartamentului nr. XX din str. N. Dîmo XX, mun. Chișinău, au obligația legală de a achita serviciile comunale, inclusiv și tarifele stabilite de cadrul normativ pertinent pentru energia termică. De asemenea, instanța a respins argumentele apelantei referitoare la omiterea de către reclamantă a termenului de prescripție instituit de art. 267 alin. (1) Cod civil, deoarece art. 277 alin. (1) lit. b) și alin. (2) Cod civil statuează expres că cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul în care debitorul săvârșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria. Or, potrivit materialelor cauzei se atestă efectuarea achitărilor periodice de către consumatori.

La 02 aprilie 2018, Moscovschii Serghei a contestat cu recurs decizia din 07 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 22 iulie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

La 02 aprilie 2018, Moscovscaia Elena a contestat cu recurs decizia din 07 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 22 iulie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, cu emiterea unei noi hotărâri cu aplicarea termenului de prescripție extinctivă.

În motivarea cererilor de recurs au invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Consideră recurenții că suma datoriei încasată de către instanța de fond este exagerată, fiind calculată incorect de către gestionarul fondului locativ. De asemenea, recurenții au invocat argumente similare celor invocate în prima instanță și instanța de apel cu privire la modalitatea de calcul a tarifelor pentru energia termică, aplicarea termenului de prescripție extinctivă și lipsa obligației lui Moscovschii Serghei de a achita datoriile formate, din motivul că nu locuiește în apartamentul respectiv.

La 30 mai 2018, reprezentantul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 17 (în procedură de faliment) a depus referință la cererile de recurs înaintate de Moscovscaia Elena și Moscovschii Serghei, solicitând respingerea acestora și menținerea în vigoare a deciziei din 07 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Analizând temeiurile invocate în cererile de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile declarate de Moscovscaia Elena și Moscovschii Serghei, neîntemeiate și care urmează a fi declarate inadmisibile, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 07 decembrie 2017, fiind expediată participanților la proces la data de 29 ianuarie 2018 (f.d. 193, vol. I), însă la materialele cauzei nu se regăsesc date cu privire la recepționarea deciziei de către aceștia. Astfel, având în vedere faptul că recursurile declarate împotriva deciziei din 07 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău au fost depuse la 02 aprilie 2018, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acestea se consideră declarate în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că

reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurenți nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursurilor nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererile de recurs declarate de Moscovscaia Elena și Moscovschii Serghei.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Moscovscaia Elena și Moscovschii Serghei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Dumitru Visternicean,

Victor Burduh